května 1888, č. 75 z. ř. a nastupuje opět pravidlo zákona tohoto. To tím více v případě takovém, jako jest tento, kde splatnost odbytného nastala teprve po úmrtí dítěte.

Tu odbytné, o němž vůbec pochybovati lze, požívá-li výsady čl. IX., č. 10. uv. z. k ex. ř., ztrácí zajisté naprosto povahu výživného pro dítě a převodem na dědice nabývá povahu obyčejné neprivilegované pohledávky. Nikoliv původ pohledávky, jak rekurentka za to má, nýbrž účel její rozhoduje o tom, dostává-li se jí výhody cit. čl. IX., č. 10 uv. z. k ex. ř. J. B. V.

Pro exekuci k zajištění dle § 370. ex. ř. nestačí průkaz, že proti dlužníkově pozůstalosti vyneseno bylo současně více odsuzujících rozsudků.

Dne 18. prosince 1905, kdy vynešen byl v záležitosti A. R. proti pozůstalosti po J. R. pro pohledávku 527 K 53 h rozsudek odsuzující, podal žalobce návrh na exekuci ku zajištění, odůvodniv jej tím, že téhož dne byly proti zažalované pozůstalosti vynešeny ještě další tři odsuzující rozsudky a že věci, o jichž zabavení ku zajištění se žádá, v hostinci zemřelého J. R. bez dozoru se nalézají.

Návrhu tomu I. soudce vyhověl.

Zemský soud v Brně na rekurs kuratora pozůstalosti usnesení to změnil a návrh vymah. věřitele na povolení exekuce k zajištění zamítnul.

Důvody:

Okolnosti, o které návrh se opírá, žádané a povolené exekuce ku zajištění neospravedlňují.

Co se týče nedostatečného prý dozoru, neplyne z něho ještě nebezpečí pro vymožení pohledávky, jelikož se ani netvrdí, neřkuli osvědčuje, že dotyčné předměty, kteréž dle spisů pozůstalostních nalézají se v uschování vdovy po J. R., nebudou zachovány až do doby, kdy rozsudek právní moci nabude, a jelikož inventura pozůstalostního jmění, již dne 12. prosince 1905 sepsaná, věřitelům kontrolu zanechaného dlužníkem majetku zabezpečuje.

Co pak se týče současných dalších rozsudků, dlužno toto podotknouti:

Exekuce ku zajištění může dle § 370. ex. ř. povolena býti, když by bez ní vydobytí pohledávky zmařeno neb značně stíženo býti mohlo. Účelem zajišťovací exekuce jest, aby věřitelé chráněni byli před ujitím úhrady, nikoliv však, aby jim před druhými věřiteli poskytnuty byly výhody, aby zjednáno bylo jim uspokojení na škodu

jiných věřitelů, kteříž mají na to stejná práva. Případ § 370. ex ř. má se tak, že pohledávka, ač nesmí býti uplatněna, dokud titul exekuční nenabude moci právní, nemohla by více aneb mohla by jen se značným stížením »vymožena«, t. j. realisováním dlužníkova majetku uhražena býti; případ přítomný má se ale tak, že pohledávka vymah. věřitele za stejných podmínek nezaujala by více pořadí výhodnějšího, nýbrž s pohledávkami jiných věřitelů souřadného; jinými slovy, v případu § 370. ex. ř. hrozí ohroženému věřiteli zatímní újma dlužníkova majetku aneb znesnadněné sáhnutí naň, v případu, o nějž jde, však rozmnožení počtu osob ku sáhnutí na majetek ten oprávněných.

Tendencí § 370. ex. ř. však není, aby chránilo jednoho věřitele proti tomuto posléze uvedenému nebezpečí a tím podporovalo se a ponoukalo uchýtání pořadí; bylo by to v přímém odporu se zásadou, že exekuce zpravidla povoleny býti smějí až po právomoci titulu exekučního.

Nejvyšší soud dovolací rekurs vymah. věřitele zamítnul.

Důvody:

Pro posouzení oprávněnosti žádosti o zajištění rekurenta rozhodujícím byl obsah žádosti této.

Co v žádosti se uvádí, že téhož dne, kdy rozsudek, o který žádost se opírá, byl vynešen, proti pozůstalosti po J. R. i jiné rozsudky byly vydány, neospravedlňuje o sobě tvrzení, že vymožení rekurentovi přisouzené pohledávky by mohlo býti zmařeno neb značně stíženo, uváží-li se, že podání více žalob na nenastoupenou pozůstalost o sobě neoprávňuje k závěrkům, kteréž jsou odůvodněny, bylo-li proti dlužníku samému v krátké době více úspěšných žalob podáno.

Tvrzení, že pozůstalost jest bez pána, nelze považovat za dostatečně osvědčené.

(Rozh. z 6. února 1906, č. 1904.) —bl—

Možno-li mimo případ exekuce vydobyti práva zástavního na služebnost bytu a na výměnek?

C. k. berní úřad ve S. žádal u c. k. okr. soudu ve S. o vklad práva zástavního pro dlužný poplatek 15 K na služebnost bytu a výměnek Kateřiny A. na usedlosti č. p. 16 v X. pojištěný, kterémuž návrhu bylo vyhověno.

K rekursu výměnkářky změnil c. k. krajský jako rekursní soud v Chrudimi usnesením ze dne 18. prosince 1905, č. j. R. I. $\frac{236/5.}{1}$, výměr soudu prvního a návrh zamítnul.